

Sygn. akt I C 284/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2016r.

SĄD OKRĘGOWY w ŁOMŻY WYDZIAŁ I CYWILNY

w składzie:

PRZEWODNICZĄCY: SSO ANDRZEJ KORDOWSKI

PROTOKOLANT: MONIKA CHRZANOWSKA

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2016r.

na rozprawie,

sprawy z powództwa B. (...) (...) S. (...)w G.

przeciwko M. K.

o zapłatę 173.278,53 zł.

I. powództwo oddała;

II. zasądza od powoda B. (...) (...) S. (...)w G. na rzecz pozwanej M. K. kwotę 7.217 zł. tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. I C 284/16

UZASADNIENIE

B. (...) (...)w G. w pozwie skierowanym przeciwko M. K. wniósł o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kwoty 173.278,53 zł wraz z odsetkami umownymi za opóźnienie w wysokości równej dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie, które na dzień wniesienia pozwu wynoszą 14% w skali roku od kwoty 173.278,53 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu podał, że pozwana w dniu 04.01.2012 r. zawarła z (...) Bank (...) S.A. umowę kredytu konsolidacyjnego. Wobec braku spłaty zadłużenia wierzytelność wynikająca z ww. umowy została sprzedana na rzecz powoda na mocy umowy zawartej z Bankiem w dniu 02.04.2015 r. Aktualną na dzień cesji wierzytelności wysokość zadłużenia potwierdza wyciąg z załącznika do umowy sprzedaży wierzytelności. Natomiast łączna wysokość zadłużenia pozwanej na dzień 29.03.2016 r. została stwierdzona dokumentem księgowym w postaci wyciągu w ksiąg rachunkowych powoda (k. 2).

W piśmie procesowym z 27.06.2016 r. powód sprecyzował roszczenie, w ten sposób, że wskazał iż na kwotę wartości przedmiotu sporu, tj. kwotę 173.278,53 zł składają się:

- 124.413,25 zł kwota kapitału będąca równowartością niespłaconej przez pozwanego należności wynikającej z zawartej z poprzednim wierzycielem umowy kredytu pomniejszona o wpłaty uiszczone na poczet zadłużenia po dniu cesji wierzytelności,

- 1.646,39 zł kwota odsetek umownych banku naliczonych w okresie od dnia zawarcia umowy do dnia wypowiedzenia umowy kredytu, tj. od dnia 06.05.2013 r. Wyjaśnił, że oprocentowanie pożyczki zgodnie z § 3 ust. 1 umowy pożyczki

wynosiło 19,90%. Sposób wyliczenia tych odsetek, jak również datę wypowiedzenia umowy, która była jednocześnie datą końcową naliczania odsetek obrazuje (...),

- 33.478,14 zł z tytułu odsetek karnych banku naliczonych przez bank do dnia cesji, tj. do 02.04.2015 r. naliczonych w przypadku uchybienia płatności którejkolwiek z rat kredytu, do dnia poprzedzającego dzień zapłaty zaległej raty (§ 9 ust. 1 umowy),

- 13.740,74 zł z tytułu odsetek dynamicznych B. – są to odsetki naliczone przez powoda od dnia cesji wierzytelności tj. od 02.04.2015 r. do dnia wystawienia wyciągu z ksiąg rachunkowych tj. 29.03.2016 r. O. te w wysokości odsetek maksymalnych powód naliczył za opóźnienie z tytułu zaległości w spłacie kapitału. Wyjaśnił, że uprawnienie do naliczania odsetek we wskazanej wysokości wynika z § 9 ust. 1 umowy kredytu zawartej z poprzednim wierzycielem.

Ponadto podał, że umowa została wypowiedziana przez poprzedniego wierzyciela w dniu 06.05.2013 r. ze skutkiem na dzień 12.06.2013 r. (k. 48-49).

Pozwana M. K. reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika podnosząc zarzut przedawnienia wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania według norm przepisanych lub według załączonego spisu kosztów.

W uzasadnieniu nie przeczyła faktowi zawarcia umowy kredytu gotówkowego z (...) Bank (...) S.A. w G.. Podała natomiast, że pozew w sprawie został wniesiony do Sądu w dniu 26.04.2016 r., a ostateczny termin dochodzenia należności głównej upłynął z upływem 3-letniego terminu przedawnienia w dniu 02.01.2015 r. (k. 19-20).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

W dniu 02.12.2012 r. M. K. zawarła z (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. umowę kredytu gotówkowego nr (...) przeznaczonego częściowo na spłatę zobowiązań finansowych. Na podstawie umowy Bank zobowiązał się udzielić M. K. kredytu w kwocie 129.193,68 zł (całkowita kwota kredytu) na okres od 02.01.2012 r. do 03.01.2022 r. Kredytobiorca zobowiązał się do spłaty udzielonego kredytu wraz z należnymi opłatami, prowizjami i odsetkami umownymi w 120 ratach płatnych 2 dnia każdego miesiąca, z zastrzeżeniem że termin płatności pierwszej raty przypada na dzień 02.02.2012 r. Wysokość każdej raty została określona na kwotę 2.498,18 zł, za wyjątkiem ostatniej raty, mającej charakter wyrównawczy i wynosiła 2.498,69 zł. Koszty kredytu wynosił 177.048,11 zł. Całkowita kwota do zapłaty przez kredytobiorcę wynosiła 299.782,11 zł. Zgodnie z § 12 umowy Bank uprawniony był do wypowiedzenia umowy kredytu Kredytobiorcy z zachowaniem 30 dniowego okresu wypowiedzenia w razie utraty przez Kredytobiorcę zdolności kredytowej albo w przypadku niedotrzymania przez Kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu. Bank miał obowiązek zawiadomić Kredytobiorcę o wypowiedzeniu umowy kredytu w formie pisemnej, listem poleconym (umowa k. 10-11).

W dniu 17.06.2013 r. (...) Bank (...) S.A. w G. wystawił wyciąg z ksiąg banku – bankowy tytuł egzekucyjny nr (...), z którego wynikało że M. K. posiada wymagalne zadłużenie w kwocie 132.208,18 zł z tytułu zaciągniętego kredytu z dnia 02.02.2012 r., w tym w kwocie 124.413,25 zł z tytułu niespłaconego kredytu, w kwocie 7.407,97 zł z tytułu odsetek umownych za okres od 02.01.2012 r. do 11.06.2013 r., w kwocie 366,96 z tytułu odsetek karnych za okres od 02.02.2012 r. do 16.06.2013 r. i 20 zł z tytułu opłaty (wyciąg z ksiąg banku k. 37).

Sąd Rejonowy w Wysokiem Mazowieckiem (ówczesznie Zamiejskowy Wydział Cywilny Sądu Rejonowego w Zambrowie) postanowieniem z dnia 27.06.2013 r. w sprawie VI Co 490/13 nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) wystawionemu przez (...) Bank (...) S.A. w G. przeciwko dłużnikowi M. K. (postanowienie k. 38).

(...) Bank (...) S.A. w G. wystąpił przeciwko dłużnikowi M. K. o egzekucję świadczenia pieniężnego w kwocie 134.051,15 zł. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Mławie umorzył postępowanie egzekucyjne wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji (k. 40-41).

W dniu 30.03.2015 r. (...) Bank (...) S.A. w G. zawarł z B. (...) Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym w G. umowę sprzedaży wierzytelności objętych listą wierzytelności przysługujących Bankowi od dłużników w związku z udzielonymi i dotychczas nie spłaconymi kredytami gotówkowymi między innymi przeznaczonymi częściowo na spłatę zobowiązań oraz kredyty gotówkowego. Strony określiły, że na wierzytelności składa się kapitał, odsetki umowne za opóźnienie oraz koszty poniesione przez Bank w związku z daną wierzytelnością (wyciąg z umowy sprzedaży wierzytelności k. 58-61). Zgodnie z aneksem do umowy zawartym w dniu 10.04.2015 r. strony ustaliły, że przejście wierzytelności nastąpi w dniu 02.04.2014 r. i w tym dniu kupujący nabywa od sprzedającego wierzytelności wymienione w załączniku nr 1 do aneksu (k. aneks k. 62-63).

Strony umowy sprzedaży wierzytelności ustaliły, że umowa dotyczy między innymi zaległości w kwocie 159.537,78 zł, którą M. K. posiadała wobec Banku z tytułu umowy o kredy nr (...) z dnia 04.01.2012 r. (wyciąg z załącznika nr 3 do umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 30.03.2015 r. k. 12).

W dniu 29.03.2016 r. powód B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w G. wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych, w którym wskazano że na podstawie umowy cesji wierzytelności z umowy kredytu konsolidacyjnego z dnia 04.01.2012 r. na dzień generowania wyciągu posiada ona wobec M. K. wymagalną wierzytelność w kwocie 173.278,53 zł z czego 124.413,25 zł stanowi kapitał a 48.865,28 zł stanowią odsetki (k. 3).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo jest niezasadne.

Pozwana M. K. przyznała, że łączyła ją z (...) Bank (...) S.A. w G. umowa kredytu konsolidacyjnego nr (...), którą zawarła z Bankiem w dniu 04.01.2012 r. Okoliczność ta była zatem bezsporna. Spór sprowadzał się natomiast do ustalenia, czy powódka w świetle podniesionych zarzutów, zobowiązana była wobec powoda do zapłaty kwoty objętej pozwem a ustalonej przez powoda w oparciu o wystawiony przez niego wyciąg z ksiąg rachunkowych.

Powód dochodził roszczeń z umowy bankowej, przy czym uzasadniając swoją legitymację procesową do dochodzenia kwoty objętej pozwem, wskazywał, że w drodze umowy cesji wierzytelności nabył wierzytelność wynikającą z umowy pożyczki zawartej przez pozwaną z (...) Bank (...) S.A. w G.. Wobec tego powód, na którym zgodnie z art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. spoczywał ciężar dowodu, powinien zatem w pierwszej kolejności wykazać, że (...) Bank (...) S.A. w G. posiadał wobec pozwanej wierzytelność, następnie winien wykazać skuteczność jej nabycia i dopiero w dalszej kolejności powinien wykazać jej wysokość. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 12 lipca 2006 r., V CSK 187/06 warunkiem otrzymania należności przez nabywcę jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi. Żądanie zapłaty należności w sytuacji, gdy doszło do sprzedaży jej przez pierwotnego wierzyciela musi być udokumentowane w sposób wykluczający jakiegokolwiek wątpliwości dłużnika co do wierzyciela uprawnionego do zapłaty. Powód, jako cesjonariusz okoliczności tej nie wykazał.

Zdaniem Sądu Okręgowego przedłożone przez powoda dokumenty nie były wystarczające dla wykazania istnienia spornej wierzytelności. Wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego, wyciąg z ksiąg banku, oraz wyciąg z załącznika do umowy sprzedaży wierzytelności, stanowiły jedynie dowody z dokumentów prywatnych w rozumieniu art. 245 k.p.c. Wymienione wyżej dowody jako dokumenty prywatne korzystały zatem tylko z domniemania autentyczności oraz domniemania, że osoby, które je podpisały, złożyły oświadczenie w nich zawarte. Z dowodów tych jako dokumentów prywatnych nie łączyło się natomiast domniemanie zgodności z prawdą oświadczeń w nich zawartych. Z uwagi na to, fakt zadłużenia pozwanej, jego tytuł i wysokość winny zostać wykazane za pomocą innych dowodów.

Zgodnie z twierdzeniami powoda wierzytelność Banku wobec pozwanej powstała w wyniku braku spłaty zadłużenia wynikającego z umowy kredytu konsolidacyjnego. Pozwana zakwestionowała istnienie wymagalnej wierzytelności. Podniosła bowiem, że nigdy nie otrzymała wypowiedzenia umowy kredytu konsolidacyjnego nr (...) z dnia 04.01.2012 r.

Zgodnie z ww. umową Bank udzielił pozwanej kredytu gotówkowego na okres od 02.01.2012 r. do 03.01.2022 r. (§ 1), który wraz z należnymi opłatami, prowizjami i odsetkami umownymi miał być spłacany w 120 ratach (§ 7). Należność wynikająca z umowy kredytu mogła zostać postawiona w stan natychmiastowej wymagalności w trakcie obowiązywania tej umowy w sytuacji spełnienia łącznie warunków: niespłacenia w terminie przez pozwaną raty kredytu oraz wypowiedzenia umowy kredytu przez bank albo utraty przez kredytobiorcę zdolności kredytowej i wypowiedzenia przez Bank umowy kredytu (§ 9 i 12). Przy czym warunkiem skuteczności wypowiedzenia przez Bank było zawiadomienie kredytobiorcy o wypowiedzeniu umowy w formie pisemnej, listem poleconym (ust. 2 § 12).

Pełnomocnik powoda został zobowiązany przez Sąd do wskazania kiedy została wypowiedziana przez bank pierwotna umowa kredytu (k. 31v). Powód w piśmie procesowym z dnia 30.06.2016 r. (data wpływu) wskazał, że umowa została wypowiedziana przez poprzednika wierzyciela w dniu 06.05.2013 r. ze skutkiem na dzień 12.06.2013 r. (k. 49). Nie udowodnił jednak czy i kiedy umowa pozwanej została przez Bank wypowiedziana. Okoliczność ta była istotna dla rozstrzygnięcia sprawy dopiero bowiem wypowiedzenie umowy powodowało postawienie w stan wymagalności całej niespłaconej należności i naliczenie odsetek karnych. Powód nie przedstawił sądowi żadnego dowodu na okoliczność wypowiedzenia umowy bankowej. Jak już zostało wskazane okoliczności jej wypowiedzenia, a co za tym idzie powstania i istnienia wierzytelności Banku wobec pozwanej, nie dowodzą wyciąg z ksiąg Banku, wyciąg z ksiąg rachunkowych powoda, załącznik do umowy cesji wierzytelności. Nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu na rzecz poprzednika prawnego powoda, z uwagi na ograniczoną kognicję sądu w postępowaniu o nadaniu klauzuli wykonalności (...), również nie zwalniało powoda od wykazania istnienia roszczenia. Wobec tego, że powódka zaprzeczyła aby otrzymała wypowiedzenia, powód zobowiązany był zatem wykazać te fakt poprzez przedłożenie wypowiedzenia oraz potwierdzenia jego doręczenia pozwanej. Wobec nie wywiązania się przez powoda ze swych obowiązków dowodowych Sąd nie miał żadnej możliwości ustalenia, czy na gruncie postanowień umowy wywiedzione przez powoda żądanie jest uzasadnione.

W tej sytuacji powód nie wykazał by pierwotnemu wierzycielowi przysługiwała w stosunku do pozwanej wierzytelność o zapłatę kwoty, która została wskazana w załączniku do umowy sprzedaży wierzytelności, którą to wierzytelność Bank mógłby następnie zbyć na rzecz powoda. Skoro powód nie wykazał faktu powstania i istnienia wierzytelności Banku w stosunku do pozwanej, to tym samym nie wykazał, że wierzytelność taką mógł nabyć od Banku w drodze umowy przelewu wierzytelności. Nikt bowiem nie może przenieść na drugiego więcej praw niż sam posiada.

Reasumując powód nie wykazał, czy w związku z nienależyтым wywiązaniem się przez pozwaną z umowy kredytu konsolidacyjnego obciąża ją obecnie obowiązek zapłaty kwoty objętej pozwem.

O kosztach procesu należnych stronie pozwanej orzeczono na mocy art. 98 § 1 i 3 k.p.c.tj. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Na koszty te składało się wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 7.200 zł ustalone na podstawie § 2 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015r. poz. 1804) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.